Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/2620

4.10.2024

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2024/2620

av den 30 juli 2024

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG vad gäller kraven för att anse att växthusgaser har blivit permanent kemiskt bundna i en produkt

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([1]), särskilt artikel 12.3b andra stycket, och

av följande skäl:

(1) Direktiv 2003/87/EG ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/959 ([2]) för att anpassa det till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ([3]) som fastställer ett mål om en nettominskning av utsläppen på minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer.

(2) Nödvändiga kriterier och krav för att växthusgaser ska anses vara permanent kemiskt bundna i en produkt bör fastställas.

(3) Befintliga avskiljning- och användningsprocesser för permanent lagring är endast tillämpliga på koldioxidutsläpp, eftersom minskningen av utsläpp av andra växthusgaser såsom metan eller dikväveoxid inte kräver någon permanent lagring. Eftersom de kemiska reaktionerna under användningsprocessen kan leda till kemisk omvandling av koldioxidmolekylen bör även kolatomer som har blivit kemiskt bundna beaktas.

(4) Det är nödvändigt att se till att koldioxidutsläpp som har blivit permanent kemiskt bundna i en produkt ger liknande klimatfördelar som geologisk lagring, samtidigt som man tar hänsyn till att det rör sig om olikartade metoder. Således bör koldioxid förbli permanent kemiskt bunden i en produkt under åtminstone flera århundraden eller längre, baserat på typen av kemisk bindning, den normala användningen och den troliga slutbehandlingen av respektive produkt.

(5) Olikheter bland metoderna för normal användning och slutbehandling av produkter tillverkade av avskild koldioxid gör att sannolikheten för utsläpp av det lagrade kol som är inbäddat i en produkt ser olika ut. Utsläpp kan ske till följd av förbränning, antingen som en integrerad del av användningen av produkten, såsom vid förbränning av syntetiska bränslen, eller vid bortskaffande, t.ex. genom avfallsförbränning. För att säkerställa att det kol som lagrats i en produkt förblir permanent kemiskt bundet och inte kommer ut i atmosfären under åtminstone flera århundraden bör koldioxid bindas i produkter som är långlivade vid all normal användning och som vid all normal slutbehandling bortskaffas på ett annat sätt än genom förbränning, vilket skulle släppa ut det lagrade kolet i atmosfären.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/959 av den 10 maj 2023 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och beslut (EU) 2015/1814 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem (EUT L 130, 16.5.2023, s. 134).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

(6) De kemiska egenskaperna hos mineralkarbonater såsom kalciumkarbonat eller magnesiumkarbonat säkerställer starka kemiska bindningar som, om de inte utsätts för förhöjda temperaturer eller starka syror, ger möjlighet att anse kolet vara permanent kemiskt bundet. Karbonatisering skulle därför leda till att kol hålls bundet under exceptionellt lång tid i karbonatbergarter och inte släpps ut i atmosfären under normala förhållanden ([4]).

(7) Förhållandena i avfallsförbränningsanläggning är tillräckliga för att kolavskiljningsreaktioner ska uppstå. Kol som avskiljs och används i produkter för vilka en betydande del av slutbehandlingen sker genom förbränning bör därför inte betraktas som permanent kemiskt bundet.

(8) Produkter som baseras på mineralkarbonater och används inom byggbranschen, såsom ballastmaterial, cement, betong, tegel eller plattor, är långlivade och kan användas från årtionden upp till århundraden. När dessa produkter är uttjänta räknas de till kategorin bygg- och rivningsavfall, i enlighet med avfallsförteckningen ([5]). Enligt den senaste bedömningen från Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum ([6]) består unionens genomsnittliga slutbehandling av mineralfraktion från bygg- och rivningsavfall av återvinning (79 %), återfyllning (10 %) och deponering (11 %). Därför bör den avskilda koldioxid som används vid tillverkningen av mineralkarbonater och som används i byggprodukter anses vara permanent kemiskt bunden i en produkt.

(9) Förteckningen över de produkter som anses uppfylla kriterierna i artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG bör ses över och vid behov uppdateras på grundval av relevant teknisk utveckling och innovation på området permanent koldioxidlagring i produkter, förbättringar av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsmetoder som kan intyga att lagringen är permanent samt erfarenheterna av genomförandet av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs krav för att anse att koldioxid har blivit permanent kemiskt bunden i en produkt.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *avskiljning*: alla tekniska processer eller förfaranden som krävs för att avskilja, och vid behov bearbeta eller före användning rena koldioxid som härrör från verksamheter som omfattas av direktiv 2003/87/EG.

2. *användning*: varje teknisk process eller metod som utnyttjar avskild koldioxid som råvara för tillverkning av produkter.

([4]) IPCC 2005. Special Report on Carbon Dioxide Capture and Storage (inte översatt till svenska). [Metz, B, Davidson, O., de Coninck, H. C., Loos, M., och Meyer, L. A. (red.)]. Utarbetad av arbetsgrupp III i FN:s klimatpanel, Cambridge och New York: Cambridge University Press.

([5]) Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

([6]) Cristobal Garcia, J., Caro, D., Foster, G., Pristera, G., Gallo, F. och Tonini, D., *Techno-economic and environmental assessment of construction and demolition waste management in the European Union* (inte översatt till svenska), Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2024, doi:10.2760/721895, JRC135470.

3. *kemiskt bunden*: när koldioxid är kemiskt omvandlad så att kolatomen är kemiskt fixerad genom starka bindningar på ett sätt som förhindrar att dess globala uppvärmningseffekt uppstår.

4. *produkt*: varor eller material, inbegripet mellanprodukter och derivat av dessa, som genom kemisk bindning använder koldioxid eller kolatomer från koldioxid.

5. *byggprodukt*: varje format eller formlöst fysiskt föremål som släpps ut på marknaden för att permanent infogas i byggnadsverk eller delar därav.

6. *normal användning*: varje sätt på vilket en produkt typiskt förväntas användas av slutanvändaren på grundval av produktens egenskaper.

7. *normal verksamhet efter att produkten är uttjänt*: all gängse behandling, på grundval av relevanta avfallshanteringsmetoder och gällande lagstiftning, av en produkt efter det att den kasserats av slutanvändaren.

Artikel 3

Krav för permanent avskiljning och användning i produkter

1. Koldioxid ska anses vara permanent kemiskt bunden i en produkt när samtliga följande kriterier är uppfyllda:

a) Koldioxiden har blivit kemiskt bunden i en produkt genom en aktiv och kontrollerad användningsprocess som gör det möjligt att mäta och fastställa den mängd koldioxidekvivalent som bundits i produkten under användningsprocessen, med undantag för eventuell kol som fanns i materialet redan före användningsprocessen eller som naturligt absorberas från atmosfären eller andra källor efter användningsprocessen.

b) Koldioxiden förblir permanent kemiskt bunden i en produkt så att den inte kommer ut i atmosfären vid normal användning av produkten, inbegripet vid normal verksamhet efter att produkten är uttjänt, under minst flera århundraden. När det gäller produkter med flera metoder för normal användning och slutbehandling måste alla sådana metoder beaktas vid tillämpningen av denna punkt. Produkter som vid normal användning, inbegripet vid normal verksamhet efter att produkten är uttjänt, kan utsättas för förbränning vid hög temperatur, t.ex. vid avfallsförbränning, ska inte anses permanent kemiskt binda växthusgaser.

2. Produkter som anses uppfylla kraven i punkt 1 förtecknas i bilagan.

Artikel 4

Översynsprocess

1. Kommissionen ska på grundval av relevant teknisk utveckling och innovation på området permanent koldioxidlagring i produkter, förbättringar av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsmetoder samt erfarenheter av genomförandet av denna förordning se över de produkter som förtecknas i bilagan och vid behov uppdatera bilagan.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska kommissionen beakta begäranden från behöriga myndigheter om att uppdatera produktförteckningen i bilagan, om begärandena är vederbörligen styrkta med bevis på att kraven i artikel 3.1 är uppfyllda.

3. Resultaten och relevant dokumentation av eventuella översyner av de produkter som förtecknas i bilagan ska offentliggöras.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

PRODUKTER SOM ANSES PERMANENT KEMISKT BINDA KOLDIOXID

Mineralkarbonater som används i följande byggprodukter:

a) Karbonatiserat ballastmaterial som används obundet eller bundet i mineralbaserade byggprodukter.

b) Karbonatiserade beståndsdelar av cement, kalk eller andra hydrauliska bindemedel som används i byggprodukter.

c) Karbonatiserad betong, inbegripet förgjutna block, markstenar eller cellbetong.

d) Karbonatiserad tegel, karbonatiserade plattor eller andra karbonatiserade murbruksenheter.